

ADVENTNÝ MODLITEBNÝ TÝŽDEŇ, BRATISLAVA,
LEGIONÁRSKA 6
UTOROK, 17. 12. 2024, 18.00

1. Privítanie
2. **Pieseň 12**
3. Prečítanie biblického textu: Ján 1, 19 - 34
4. **Pieseň 21**
5. **Výklad Písma sv.: Ján 1, 6 - 8 (úvod k modlitbám)**
6. **Modlitebná chvíľa** (uzavretá Modlitbou Pánovou)
7. Apoštolské požehnanie
8. **Pieseň 434**

Ján 1, 6 - 8: „⁶ Bol človek, ktorého poslal Boh; menoval sa Ján. ⁷ Tento prišiel na svedectvo: svedčiť o svetle, aby všetci uverili skrze neho. ⁸ On sám nebol to svetlo, len svedčiť mal o svetle.“

Milí bratia a milé sestry!

Dôležitou osobou adventu je **Ján Krstiteľ**. Osobou priam neprehliadnuteľnou. Jána si hodno všimnúť. Nie preto, že sa netradične obliekal (nosil odev z ťavej srsti s koženým opaskom – Mt

3, 4a). Ani preto, že sa stravoval ako exot (pokrmom mu boli kobyľky a poľný med – Mt 3, 4b). **Jána si hodno všimnúť, lebo sa vedel dívať.**

Kam sa dívame my?

Sme zaujatí sami sebou?

Potácame sa medzi strachom a nádejou?

Dívame sa na zlo v tomto svete plní obáv a beznádeje?

Pozrime sa na Jána. On sa nebojí. **Nie je zahľadený sám do seba.** Jeho pohľad nie je upútaný klamnými svetlami.

Len sa **pozrime na Jána. On sám nežiari.** Má na svojej tvári svetlo, ktoré ho ožaruje. Ak chceme vidieť to svetlo, obráťme sa a dívajme sa tam, kam sa pozerá Ján.

Sledujme jeho zrak. **Sledujme Jánov prst. Uvidíme večné svetlo, ktoré sviati v tme. Uvidíme Božieho Baránka, ktorý sníma hriech sveta. Uvidíme Božie Slovo, ktoré sa stalo telom.** A Slovo sa stalo Písmom, pretože Boží ľud

Izrael starostlivo zaznamenal Božie slová a činy do knihy menom Tóra (SZ). Z tohto zdroja čerpal Ježiš vieru v živote i v umieraní. Z rovnakého zdroja potrebuje, ba musí čerpať každý, kto chce Ježišovi rozumieť.

Sledujme Jána - na čo, resp. na Koho ukazuje. Na Slovo. **Boh nie je mlčiacim Bohom. Nežijeme v tichom vesmíre, ktorý naháňa strach. Boh hovorí, oslovuje nás, Jeho slovo znie až dosiaľ.**

Sledujme Jána - jeho prst. Ukazuje na Ježiša, ktorý je svetlom sveta (J 8, 12). Ján „prišiel na svedectvo: svedčiť o svetle, aby všetci uverili skrze neho. On sám nebol to svetlo, len svedčiť mal o svetle.“

Žalmista vyznáva: „Tvoja Tóra je svetlom na mojej ceste (por. Ž 119, 105). Jánovo evanjelium, na rozdiel od Matúšovho a Lukášovho nerozpráva o Ježišovom narodení. **Ježiš tu je ako Slovo, ako Svetlo, ako Boží Syn.**

Na Neho ukazuje Ján Krstiteľ. Keď sledujeme jeho prst, uvidíme slávu, akú od

nebeského Otca má jednorodený Boží Syn, plný milosti a pravdy. Ježiša, ktorý je prvý, posledný a živý.

Ján Ježiša vidí ako Božieho Baránka, ktorý sníma hriech sveta. Toto vyznanie bolo neskôr zhudobnené (Agnus Dei) a spieva sa v cirkvi pri Večeri Pánovej.

Predobrazom tohto Baránka bol **baránok, krvou ktorého Izraelci označili dvere svojich príbytkov v Egypte** (2M 12, 1 - 13) a krv baránka zachovala nažive izraelských prvorodených, kým prvorodení Egyptanov zomreli. Izaiáš (53, 7) spomína **trpiaceho Božieho služobníka, ktorého vedú ako baránka na zabitie.** A v starozmluvnom Izraeli sa **v Deň zmierenia** konal zvláštny obrad, keď **obetného baránka, obťažného hriechmi ľudí vyhnali do púšte** (3M 16. kap.).

Týmto svedectvom o Ježišovi ako o Slove, Svetle, Božom Baránkovi Ján dosvedčuje, že Ježiš sa tu neobjavil iba tak, je súčasťou Božieho plánu, ba je na jeho samom počiatku. Bez toho neporozumieme

Ježišovmu životu a konaniu.

Modlitba: Pane, postav nám pred oči obraz Krstiteľa, aby sme sa nedívali na seba a nespoliehali na svoje sily či pomoc tých, ktorí sú prislabí a pomôcť nedokážu, ale aby sme aj v tohoročnom advente hľadeli na Teba a u Teba sme hľadali útočisko. Zmocni nás svojím Duchom, aby sme aj ďalších učili dívať sa na Teba, ako nás to učí Ján. Daj nám milosť byť svedkami o Tvojom svetle.

My sami nemôžeme žiariť vlastným svetlom. Osvieť nás svojím svetlom, ako si kedysi osvietil tvár Jána Krstiteľa. Ved' Ty si svetlo sveta. Premáhaj tmu v nás svojím svetlom a dovoľ nám ukazovať Tvojím svetlom cestu tým, ktorí blúdia v temnotách. Amen.

Literatúra: Zdeněk Svoboda, Joachim Dachsel: *Stan setkávání* (vyd. Blahoslav v ENA Praha, 1990), Nico ter Linden: *Povídá se... podle Lukáše a podle Jana* (vyd. EMAN, Praha 2024): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**